

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 954/79

af 15. maj 1979

om medlemsstaternes ratifikation eller tiltrædelse af De forenede Nationers konvention om en kodeks for linjekonferencer

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 84, stk. 2,

under henvisning til udkast til forordning forelagt af Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger :

En konvention om en kodeks for linjekonferencer er blevet udarbejdet på en konference, der har været afholdt under De forenede Nationers konference om Handel og Udvikling, og er åben for ratifikation eller tiltrædelse ;

bestemmelserne i denne kodeks omfatter spørgsmål, som er af betydning ikke blot for medlemsstaterne, men ligeledes for Fællesskabet, navnlig for skibsfart og handel, hvorfor det er væsentligt, at der indtages en fælles holdning til kodeks ;

denne fælles holdning bør være i overensstemmelse med principperne og målsætningen i traktaten og bidrage væsentligt til at imødekomme udviklingslandenes ønsker på skibsfartsområdet, men samtidig bør den tilstræbe, at opretholde de kommercielle principper, som OECD-landenes rederier lægger til grund for deres virksomhed, og som anvendes i søfarten mellem disse lande ;

for at sikre, at disse principper og målsætninger overholdes, er det væsentligt, at medlemsstaterne, i betragt-

ning af at kodeks ikke indeholder bestemmelse om, at Fællesskabet som sådant kan tiltræde den, ratificerer denne kodeks eller tiltræder den med forbehold af de i denne forordning omhandlede særordninger ;

det er erkendt, at konferencernes stabiliserende indflydelse er egnet til at sikre afskiberne en pålidelig betjening, men at eventuelle overtrædelser af traktatens konkurrencebestemmelser fra konferencens side må undgås ; Kommissionen agter derfor at forelægge Rådet et forslag til forordning om anvendelse af disse bestemmelser på søtransport —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

1. Når medlemsstaterne ratificerer eller tiltræder De forenede Nationers konvention om en kodeks for linjekonferencer, meddeler de skriftligt De forenede Nationers generalsekretær, at denne ratifikation eller tiltrædelse har fundet sted i overensstemmelse med denne forordning.

2. Ratifikations- eller tiltrædelsesdokumentet ledsages af de i bilag I anførte forbehold.

Artikel 2

1. Hver gruppe af rederier af samme nationalitet, som er medlemmer af en eksisterende konference, beslutter ved kommercielle forhandlinger med et andet rederi af denne nationalitet, om dette kan deltage som nationalt rederi i den pågældende konference.

Hvis der oprettes en ny konference, beslutter rederier af samme nationalitet ved kommerciel forhandling, hvilke eller hvilket af dem, der kan deltage som nationalt rederi i den fremtidige konference.

⁽¹⁾ EFT nr. C 131 af 5. 6. 1978, s. 34.

⁽²⁾ EFT nr. C 269 af 13. 11. 1978, s. 46.

2. Såfremt der ikke opnås enighed under de i stk. 1 omhandlede forhandlinger, kan den enkelte medlemsstat efter anmodning fra et af de pågældende rederier og efter at have hørt dem alle træffe de nødvendige foranstaltninger til bilæggelse af uoverensstemmelsen.

3. Enhver medlemsstat påser, at alle rederier, der driver skibsfart, og som er etableret inden for dens område i henhold til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, er genstand for den samme behandling som rederier, der har deres hovedsæde og faktisk kontrolleres inden for dens område.

Artikel 3

1. Benytter en linjekonference en puljeordning eller en aftale om anløb, besejling og/eller enhver anden form for fordeling af trafikken som omhandlet i artikel 2 i kodeks, foretages der en omfordeling af den mængde last, der i henhold til kodeks tilfalder de grupper af nationale rederier fra hver medlemsstat, som deltager i denne fart eller de medlemsstatsrederier, der deltager i den pågældende fart som tredjelandsskibere, medmindre andet aftales af samtlige rederier, som er medlemmer af konferencen, og som omfattes af disse omfordelingsregler. Denne omfordeling af transportandelene foretages med det formål, at sikre samtlige rederier en rimelig andel af konferencens trafik på grundlag af en enstemmig beslutning, der træffes af de rederier, som er medlemmer af konferencen, og som deltager i denne omfordeling.

2. Den andel, der sluttelig tildeles den enkelte deltager, fastsættes på grundlag af kommercielle principper, navnlig under hensyntagen til:

- a) den mængde last, der transporteres af konferencen, og som hidrører fra de medlemsstater, hvis trafik udføres af konferencen;
- b) rederiernes hidtidige andel i den trafik, som udgør puljen;
- c) den mængde last, som transporteres af konferencen og afskibes fra medlemsstaternes havne;
- d) behovet hos de afskibere, hvis last transporteres af konferencen.

3. Såfremt der ikke opnås enighed om omfordelingen af den i stk. 1 omhandlede last, optages spørgsmålet på begæring af en af parterne til mægling i henhold til den i bilag II omhandlede procedure. Enhver uoverensstemmelse, som ikke bilægges gennem mæglingsproceduren, kan med parternes godkendelse opta-

ges til voldgift. I dette tilfælde er voldgiftskendelsen bindende.

4. De andele, der tildeles i overensstemmelse med stk. 1-3, tages med regelmæssige mellemrum, der skal fastsættes forud, op til fornyet overvejelse under hensyntagen til de i stk. 2 omhandlede kriterier, navnlig med henblik på en hensigtsmæssig og effektiv betjening af afskiberne.

Artikel 4

1. I konferencefart mellem en af Fællesskabets medlemsstater og en stat, som er part i kodeks, og som ikke er et OECD-land, kan et rederi i et andet OECD-land, som ønsker at deltage i den i artikel 3 i den forordning omhandlede omfordeling, gøre dette med forbehold af gensidighed, som fastlægges nærmere på regerings- eller rederiplan.

2. Med forbehold af stk. 3 i denne artikel finder artikel 2 i kodeks ikke anvendelse på konferencefart mellem medlemsstaterne og, på grundlag af gensidighed, mellem medlemsstaterne og de øvrige OECD-lande, som er parter i kodeks.

3. Stk. 2 i denne artikel udelukker ikke et udviklingslands rederier, der er anerkendt som nationale rederier i medfør af kodeks, fra muligheden af at deltage som tredjelandsskibere i denne fart i overensstemmelse med principperne i artikel 2 i kodeks, forudsat at disse rederier:

- a) allerede er medlemmer af en konference, der varetager denne fart; eller
- b) optages i en sådan konference i henhold til artikel 1, stk. 3, i kodeks.

4. Artikel 3 og artikel 14, stk. 9, i kodeks finder ikke anvendelse på konferencefart mellem medlemsstaterne samt, på grundlag af gensidighed, mellem disse stater og de øvrige OECD-lande, som er parter i kodeks.

5. Med hensyn til konferencefart mellem medlemsstater samt mellem disse stater og de øvrige OECD-lande, som er parter i kodeks, skal medlemsstaternes afskibere og redere ikke kræve, at de i kapitel VI i kodeks nævnte procedurer for bilæggelse af uoverensstemmelser anvendes i deres indbyrdes forbindelser eller, på grundlag af gensidighed, over for afskibere og redere i de øvrige OECD-lande, for så vidt som der mellem dem aftales andre procedurer for bilæggelse af uoverensstemmelser. De skal især fuldt ud benytte sig

af de i artikel 25, stk. 1 og 2, i kodeks nævnte muligheder for at bilægge uoverensstemmelser ved andre end de i kapitel VI i kodeks omhandlede procedurer.

Artikel 5

For så vidt angår afgørelser om anliggender, som omhandles i konferenceaftalen om en medlemsstats trafik, bortset fra de i artikel 3 i denne forordning omhandlede, skal denne stats nationale rederier konsul-

tere alle Fællesskabets andre rederier, der er medlemmer af konferencen, inden de giver eller nægter deres godkendelse.

Artikel 6

Medlemsstaterne vedtager til sin tid og efter at have konsulteret Kommissionen alle administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, som er nødvendige for denne forordnings gennemførelse.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. maj 1979.

På Rådets vegne

R. BOULIN

Formand

*BILAG I***FORBEHOLD**

Når medlemsstater ratificerer konventionen eller tiltræder den, tager de følgende tre forbehold og følgende fortolkende forbehold:

1. I relation til kodeks kan et »nationalt rederi« med hensyn til en af Det europæiske økonomiske Fællesskabs medlemsstater omfatte ethvert rederi, som driver skibsfart, og som i henhold til EØF-traktaten er etableret i denne medlemsstat.
2. a) Med forbehold af litra b) i dette forbehold finder artikel 2 i kodeks ikke anvendelse på konferencefart mellem Det europæiske økonomiske Fællesskabs medlemsstater og, på grundlag af gensidighed, mellem disse stater og de øvrige OECD-lande, som er parter i kodeks;
b) Bestemmelserne i nr. 2, litra a), udelukker ikke et udviklingslands rederier, der er anerkendt som nationale rederier i medfør af kodeks, fra muligheden af at deltage som tredjelandsskibsfart i denne fart i overensstemmelse med principperne i artikel 2 i kodeks, forudsat at disse rederier
i) allerede er medlemmer af en konference, der varetager denne fart, eller
ii) optages i en sådan konference i henhold til artikel 1, stk. 3, i kodeks.
3. Artikel 3 og artikel 14, stk. 9, i kodeks finder ikke anvendelse på konferencefart mellem Det europæiske økonomiske Fællesskabs medlemsstater samt, på grundlag af gensidighed, mellem disse stater og de øvrige OECD-lande, som er parter i kodeks.
4. I farter, hvor artikel 3 i kodeks finder anvendelse, fortolkes sidste punktum i denne artikel således:
a) de to grupper af nationale rederier samordner deres holdning, inden de stemmer om spørgsmål vedrørende farten imellem deres to lande;
b) dette punktum finder udelukkende anvendelse på de spørgsmål, som efter konferenceaftalen kræver godkendelse fra de pågældende to grupper af nationale rederier, men ikke på alle spørgsmål, som omfattes af konferenceaftalen.

*BILAG II***MÆGLING SOM OMHANDLET I ARTIKEL 3, STK. 3**

Parterne i uoverensstemmelsen udnævner en eller flere mæglingsmænd.

Såfremt de ikke når til enighed herom, udpeger hver af parterne i uoverensstemmelsen en mæglingsmand, og de således udpegede mæglingsmænd vælger i fællesskab yderligere en mæglingsmand, som skal fungere som formand. Dersom den ene af parterne undlader at udpege en mæglingsmand, eller de af parterne udpegede mæglingsmænd ikke har kunnet blive enige om at udpege en formand, foretager formanden for Det internationale Handelskammer på begæring af en af parterne de nødvendige udnævnelser.

Mæglingsmændene gør deres yderste for at bilægge uoverensstemmelsen. De fastsætter selv deres procedure. Deres honorar betales af parterne.
